

استاد ابوالحسن صبا

هنرمندی که ۵۰ سال ویلن مینوازد و هنوز محصل است

هفته گذشته برای ملاقات با استاد صبا بمنزل ایشان رفتم مستخدم مرا باطابق مهمانخانه هدایت کرد در گوشه ای از اطاق پیانو بزرگی گذاشته شده بود و در طرف دیگر عکس بسیار زیبایی از بت هون خود نمائی میکرد .

اطاق پذیرائی استاد هنرمند که با سبک بسیار ساده تزئین شده بود بقدری مرا مجذوب نموده بود که از ورود میزبان عزیز بی

استاد ابوالحسن صبا

خبر بودم و با صدای سلام مرا متوجه خود نمود بعد از تعارفات معموله از صدای صوت قرآنی که در منزل ایشان طنین انداز بود استفسار نمودم معلوم شد که رکنا دختر ۸ ساله ایشان است .

آقای صبا عمری را برای پیشرفت هنر موسیقی صرف نموده و از امور مذهبی غافل نیست و کودکان خود را در ضمن تعلیم هنر به تحصیل کتاب آسمانی و ادب مینماید .

از استاد خواهش کردم سرگذشت هنری خود را شرح دهند استاد تقاضایم را پذیرفت و اینطور بیان کرد .

از ۶ سالگی تحت نظر دوستان پدرم که از هنرمندان زمان خود بودند بفرار گرفتن هنر موسیقی اشتغال داشتم و باین فن آشنا شدم . البته تا ۳۵ سال قبل از این ویلن در ایران چندین رایج نبود . ولی من با سعی و کوشش و تدریس دائم و طبع راهنمای موسیقی باعث

ترقیب آن کردیدم و علاقمندان بهر موسیقی را به تکنیک صحیح آشنا نمودم.

اما متأسفانه وضع پیشرفت موسیقی در ایران آلت دست یکمده بوالهوس شده که با مختصر آشنائی بآلات موسیقی خود را از اساتید فن می بندارند و با استفاده از اعمال نفوذ در دستگاه های تبلیغاتی زحمت سایرین و اصولاً ارزش واقعی هنر را از بین می برند. روی همین اصل وعدم توجه اولیاء امور استادان هنر دلسرد و از کار کناره گیری نموده اند و میدان را برای اشخاص مبتذل خالی گذارده اند و مقامات صلاحیت دار روزی بفکر ترمیم خواهند افتاد که آثاری از موسیقی ایرانی وجود نخواهد داشت.

آقای صبا اضافه کردند من عمر خود را برای پیشرفت هنر و تعلیم و تربیت صرف نمودم و هنوز هم هفته ای ۲ روز در هنرستان موسیقی ملی تدریس می نمایم و همیشه خود را محصل فرض میکنم. سپس نظرشان را در باره پیشرفت موسیقی ایران خواستم. اینطور گفتند در اثر ۳۵ سال تدریس استنباط کردم برای پیشرفت موسیقی فقط میبایستی از ردیفهای ایرانی استفاده نمود و مخلوط قطعات اروپائی محصلین را از تحصیل صحیح باز میدارد. زیرا روحیه موسیقی ایرانی با موسیقی اروپائی کاملاً مغایرت دارد.

کسانیکه در ضمن تعلیم موسیقی ایرانی تکنیک اروپائی به کار می برند بواسطه عدم موفقیت از کار دلسرد و ناگزیر بکنساره گیری میشوند. و همین مانع پیشرفت هنر است و تنها این امر بر اثر بی تجربگی آموزگاران است.

دیگر اینکه رادیو تهران میبایستی توجه مخصوص مبذول داشته و قسمت هنری را به هنرمندان واقعی واگذار نماید تا با استفاده از معلومات شخص در پیشرفت هنر اقدام مثبتی بعمل آید و بطور کلی نواختن هر گونه موسیقی بدون نظر موسیقی دان را ممنوع نماید پس جای تأسف و تائراست که این دستگاه عام المنفعه همیشه برخلاف جهت صحیح در گردش بوده و به تخریب یک سنت باستانی عملاً کمک مینماید.